

FRANKFORT, den 6. Maart.

Volgens berigten uit Corfu, van den 12. dezer, die men als zeker beschouwt, heeft den 3. Februarij een beslissend voorval bij Missolonghi, tusschen den kapudan-pacha en den Griekschcn admiraal *Miaulis*, plaats gehad. Het gelukte den Grieken, onder welke zich *Canaris* bevond, drie oorlogschepen, waaronder een onttakeld fregat, benevens elf kleinere vaartuigen, te verbranden. De kapudan-pacha week, na dit ongeval, van Wassilidi naar Patras terug, en Missolonghi werd dadelijk van den noodigen voorraad voorzien. De te land voor Missolonghi bevelvoerende seraskier-pacha, was door het grootste gedeelte zijner troepen, wegens de ontberingen, welke zij moesten ondergaan, verlaten geworden. Op Morea stonden de zaken voor de Egijptenaren mede niet gunstig; de persloop zou groote verwoestingen onder hen aanrigten. — De heer *Stratford Canning* heeft drie dagen op Hydra vertoefd, en daar eene lange conferentie met den prins *Maurocordato* gehad, die den Britschen gezant met een talrijk gevolg was te gemoet gegaan. Dadelijk na zijn vertrek, was eene te Napoli di Romania en Hydra uitgeruste expeditie van 2000 man naar Negroponte afgezeild, en zou de bevolking aldaar, welke reeds lang naar ondersteuning wachtte, in opstand gebragt hebben. Eene andere afdeeling van 1800 man was naar Athene afgezeild, om den overste *Fabvier* te versterken. Op Corfu waren de Grieken over deze tijdingen in onbeschrijfelijke vreugde.

WEENEN, den 26. Februarij.

De Oostenrijksche Beobachter behelst de volgende berigten:

Volgens de jongste tijdingen uit Corfu, van den 9. dezer maand, is het den Grieken, in de laatste dagen der maand Januarij, gelukt, Missolonghi — deze met eene merkwaardige dapperheid en volharding verdedigde vesting — van de zeezijde met krijgs- en mondbehoefden te voorzien.

» Tweemaal (zegt men in een voorloopig berigt daaromtrent uit Corfu) verschenen de Grieksche schepen in de wateren van Missolonghi. De eerstemaal werden zij nadrukkelijk afgeslagen; de tweedemaal echter, op den 27. der gemelde maand, wierpen zij zich des nachts, in hunne onderneming door den wind begunstigd, op eene, in de nabijheid van Basziladi, gestraude Turksche korvet en verbrandden dezelve. Daags daaraanvolgende, op den 28., schaarden zich de Grieksche schepen, aan den mond van de golf van Patras, in slagorde, en lieten, bij voortdoring door den wind begunstigd, zes branders op de Turksche vloot afzakken, welke hierdoor in verwarring werd gebragt. Van dit oogenblik maakten de Grieksche schepen gebruik om mond- en krijgsbehoefden te Basziladi (een fort op een klein eiland, onder het gescht van Missolonghi) te ontschepen. Den 29. lieerschte er eene volstrokene stilte, gedurende welke zich beide partijen rustig hielden, en op den 30. daaraanvolgende verlieten de Grieksche vaartuigen deze wateren.»

— Volgens berigten uit Prevesa, was deze stad, op den 27. Januarij, door eene aardbeving bezocht, welke aldaar groote verwoestingen zou hebben aangerigt.

Van den 28. Februarij.

Den 12. dezer, is het geboortefeest van Z. M. den Keizer van Oostenrijk te Petersburg op eene zeer uitstekende wijze gevierd. Op dien dag werd er groote parade gehouden, bij welke Z. M. de Keizer van Rusland de aflegging van den hofrouw en groot galla bevolen had. Z. M. verscheen versierd met de Oostenrijksche orde van *St. Stephan* en verzeld van Z. K. H. den aartshertog *Ferdinand*, mitsgaders alle de vreemde prinsen, die zich thans te Petersburg bevinden. Ten hove werd het geboortefeest van den doorluchtigen vriend en bondgenoot met de innigste hartelijkheid gevierd.

— Z. M. de Keizer van Rusland heeft, den 12. Januarij, als Koning van Polen, een dekreet genomen, waarbij de oproeping der kleine landdagen en gemeente-vergaderingen wordt bevolen, om zich onledig te houden met de vernieuwing van een derde gedeelte der leden van de kamer der nuntiusen.

LEIPZIG, den 28. Februarij.

Er is vermoeden ontstaan, dat ondanks de herhaalde maatregelen tegen de genootschappen van de *Burschenschaft*, en ondanks den goeden geest, die onder de groote meerderheid der studenten heerscht, deze genootschappen echter onder hen nog niet geheel zijn ontbonden, en derhalve is dezer dagen, op hooger last, door eenen commissaris bij eenige studenten der universiteit onderzoek gedaan, zijn hunne papieren verzegeld en vier der meest verdachten in hechtenis genomen.

TUBINGEN, den 1. Maart.

Om alle herinneringen van de geheime genootschappen, die vroeger alhier onder de studenten bestaan hebben, uit te wisschen, heeft men dezer dagen eene ordonnantie uitgevaardigd, waarbij dezelve verboden wordt, mutsen of andere kleedingstukken, enz., te dragen, waarop zich de kleuren bevinden, welke deze genootschappen hebben onderscheiden.

PARYS, den 4. Maart.

In den laatsten tijd heeft men zich hier veel met buitenlandsche staatszaken, inzonderheid opzigtens het Oosten, bezig gehouden. Toen eene beweging van de zijde van Rusland ten behoeve der Grieken onvermijdelijk scheen, en het Engelsche kabinet besloot den hertog van *Well-*

lington naar Petersburg te zenden, hetzij om deze beweging tegen te gaan, hetzij om ten minste te bewerken, dat men zich vooreerst tot bloote bedreigingen tegen de Porte bepaalde, zou, naar de verzekering van onze salons-staatkundigen, gemelde kabinet aan het Fransche ministerie de volgende vragen voorgesteld hebben: 1°. Wat zou de Fransche regering doen, wanneer Rusland zich daartoe bepaalde, van de Porte enkel de onafhankelijkheid der Grieken, zonder vergrooing voor zich zelve, te verlangen? 2°. Wat zou zij doen, wanneer Rusland, niet te vreden den Grieken bijstand te verleenen, Moldavie en Wallachije voor zich in bezit nam? Zou zij in dit geval inwilligen, dat ook de andere groote mogendheden vergrooingen tot schadeloosstelling verkregen? Wat zou zij eindelijk doen, wanneer Rusland de vijandelijkheden nog verder dreef, en naar Konstantinopel marscheerde? — Omtrent alle deze vragen heeft, zegt men, de Fransche regering zich niet bepaald uitgelaten, maar hoofdzakelijk met een »on verri!» geantwoord. Het is zeker waar, dat Frankrijk zich in eenen toestand bevindt, die eene menigte verlegenheden en zwaarigheden oplevert, als het zake is van het nemen van een besluit. De rol van Engeland en Oostenrijk is veel bepaalder voorgeteekend: zij moeten zich wederkeerig ondersteunen; Frankrijk daarentegen ziet niet even zoo klaar, welk besluit het meest met hare belangen zou stroken. Intusschen schijnen nu de kabinetten algemeen overtuigd, dat Keizer *Nicolaas* volkomen de staatkundige gevoelens van zijnen broeder *Alexander* deelt, en dat, wanneer hij, om zijns volks wille, iets voor de Grieken meende te moeten doen, hij zulks in overeenstemming met alle overige mogendheden en op eene wijze doen zal, waardoor de vrede der wereld niet zal gestoord worden.

— In eenen naderen brief uit 's Gravenhage, in een der dagbladen opgenomen, wordt thans gemeld, dat de geestelijken, die zich naar den aartsbisschop van Mechelen zouden begeven, daarom zijn teruggekeerd, wijl zij onder weg berigt ontvingen, dat de aartsbisschop, die eene ordening zou doen, ongesteld was geworden en dus daartoe niet kon overgaan.

— Z. M. de Koning der Nederlanden heeft den 12. Februarij een besluit genomen, waarbij wordt verklaard, dat de vereeniging der christelijke broeders in die landen niet kan worden toegelaten; met bepaling, dien ten gevolge, dat de inboorlingen uit dit Rijk, welke tot die vereeniging behooren, en zich nog daar te lande mogten bevinden, gehouden zullen zijn, de kleeding als christelijke broeders af te leggen, en die niet meer te dragen. — Het bekende ministeriele dagblad de *Etoile* deelt dit besluit mede, met de Jezuitische bijvoeging: *Men ziet, dat het stelsel van vervolging steeds voortgezet wordt.*

— Volgens berigten uit Madrid van den 25. Februarij, was de kolonel *Bazan*, voormalig burger-overste van Valencia, met een honderdtal manschappen, van Gibraltar naar Guardamar, een klein fort, zeven uren van Alicante gelegen, overgestoken, had daar geplunderd en zich vervolgens in het gebergte geworpen. Een ministerieel berigt uit Madrid, van den 27. Februarij, meldt hieromtrent nader het volgende: — »De bende van *Bazan* is door koninklijke vrijwilligers uit Murcia en Orihuela omsingeld. *Bazan* en zijn broeder waren den 22. Februarij met 19 der hunnen gevat; zes anderen, onder welke de luitenant-kolonel *Selez*, waren gedood. Het overschot werd allerwege vervolgd.»

AMSTERDAM, den 5. Maart.

De zaak, welke zoo groot gerucht heeft gemaakt en een elks aandacht tot zich getrokken, is eindelijk afgelopen. Verleden Maandag, den 27. Februarij, zijn voor de assises verschenen: de makelaar *Jan Schaap*, zijn boekhouder *J. Coers*, *Jan Arras*, *Joh. Breuk*, *Jan Breuk*, *Wildinger*, *Stolk*, nachtwacht en korendrager; *Hendrik Schaap* was nog voortvlugtig. Reeds vroeg werden de debatten geopend. Eene ontzaglijke menigte was op het plein van het raadhuis zaamgevlooid, die naar den oogenblik wachtte, dat de deuren zouden geopend worden. Twee dagen lang was het vergeefs. Eerst den derden dag begonnen het requisitoir van den procureur-crimineel en de pleidooijen. De procureur begon met aan te merken, dat, in weerwil van alle ingewonnen berigten, de zaak steeds met duisternis bedekt bleef; dat er duizend omstandigheden waren, die nu te berde zouden worden gebragt, waarop hij echter niet zou antwoorden, niet voornemens zijnde »tot in het Oosten de zoutpilaar van *Loth* op te sporen;» maar, dat hij zich zoude regelen naar den draad, hem in handen gegeven door het publieke ministerie te 's Hage, welke de zaak verklaarde te zijn: »diefstal door middel van inklimming en braak, door meer dan een persoon.» Het was dan ook in dien geest, dat deze magistraats-persoon pleitte. Hoe ernstig ook de zaak was, perste die heer toch meer dan één glimlach af; wanneer hij b. v. zeide, wel te weten wie die *Blom* was, naar welken men vergeefs had gezocht, te weten een gefingeerde naam... dat men den heer *Sluiter* had gezonden naar een heer *Blom*, kapitein ter zee, welke kapitein »kennis had van den meridiaan, den evenaar, de graden, het kompas, de streken van den wind, die zeer bekwaam was om Kaap Hoorn om te zeilen, enz. — maar — volstrekt niet van — zout!»

De beklagde *Schaap*, op ettelijke vragen geantwoord hebbende: »dat weet ik niet;» noemde hem de procureur »een onnoozelen schaaap,» en wat later, dat die *Schapen* zouden geschoren worden.

De procureur had het bijzonder gemunt, en dit zeide hij met ronde woorden, op den boekhouder *Coers*, welken hij een »snedigen boekhouder» noemde, aangezien hij, sedert ongeveer 20 jaren, dat hij bij de makelaars *Schaap* fungeerde, nog niet regt wist wie zijn meester was, naar zijne eigene antwoorden.

Het werd ten processe te berde gevoerd, dat de heer *van Hoorn*, een der hoofd-geëmployeerden aan de *entrepôts* alhier, had last gekregen uit den Haag, om de *entrepôts* te verliëren, dat hij echter zulks had uitgesteld, aangezien er ongeveer zes honderd waren in zijn ressort. Die heer had eene verklaring afgegeven, die den hove voorgelezen werd, dat aan het *entrepôt* van de makelaars *Schaap* niets ontbrak, op den tijd dat het zout reeds was gestolen geworden. Dan, het bleek ook, dat de heer *van Hoorn* het verliëren der *entrepôts* had nagelaten, met goedvinden van zijne autoriteiten.

Het bleek, dat *Jan Schaap* reeds sedert geruimen tijd weinig of niet met het beheer van het kantoor, pakhuizen, enz., zich had opgehouden, en dat hij ook geen deel aan het wegnemen van het zout had gehad,

kanvende hij, zoo als men meende te weten, *après coup*, met de zaak zou zijn bekend geworden, maar door geene wet hoenaamd verpligt, zijn eigen broeder aan de justitie over te leveren.

Er was geen confessie dan van den genaamden *Stolk*, die de zaak aan het licht had gebracht, en welke, in gesprek gekomen met den boekhouder *Coers*, zich het aanzien gaf, als ware hij slechts getuige, hetgeen hem de president herinnerde geenszins het geval te zijn, daar hij even zoo wel beklagde was als alle anderen, en dus ook geen bijzonder geloof verdiende.

Mr. *Bekman*, aan het pleiten gekomen, repliceerde aan den procureur, dat hij daarom die pijlar van *Loth* niet wilde opzoeken, wijl hem de zaak al te moeijelijk voorkwam te bewijzen.

Daar de procureur had beweerd, dat *Coers* op zijne eerlijkheid niet behoefde te snoeven, daar reeds eenmaal tegen hem de eisch van 5 jaren tucht en eene geesseling was gedaan geworden, liet zich zijn verdediger Mr. *Brugmans, Jun.*, daaraan gelegen liggen, en den volgenden dag bracht hij en requisitoir en vonnis, uit Haarlem ontboden, te voorschijn, waaruit bleek, dat de eisch van den advocaat-fiscaal aldaar tegen *Coers* was geweest, niet minder dan een, niet meer dan zes maanden gevangenis en 50 francs boete, en dat *Coers* was vrijgesproken, en de eischer in de kosten der procedures gevallen.

Mr. *De Bruine*, pleitende voor zijn cliënt *Jan Schaap*, verklaarde de wet van 1816 op het zout, een heilloos gewrocht van Brabandsch-Fransch vernuft. Waarop de procureur-crimineel het woord nam, om den president te vragen, dat hij den spreker tot de orde zoude terugroepen, zijnde het niet vergund eene wet, door de Staten-Generaal goedgekeurd en door den Koning gesanctionneerd, zoo aan te vallen. — Waarop Mr. *de Bruine* aanmerkte, dat dezelve wet reeds in 1819 was afgekeurd geworden om die zelfde redenen, welke hij wilde voorbrengen.

Na eene vane week het hof bezig te hebben gehouden, is gevonnisd als volgt: *Jan Schaap, Jan Arras, Jan Breuk, Joh. Breuk* en *Wildinger*, vrijgesproken; *Hendrik Schaap*, contumax, 8 jaren tuchthuis en eerloos; *J. Coers*, 8 jaren tuchthuis en eerloos; *J. Stolk*, een jaar tuchthuis.

Zonder het hof hoegenaamd te bedillen, hebben allen het vonnis van *Stolk* goedgekeurd, maar het lot van den ongelukkigen *Coers* betreurd.

Van den 6. Maart.

Voor eenige dagen heeft zich hier een inlandsche snellooper opgedaan. Men kent de herberg *het Eerste en Laatste Sluivertje*, even buiten de Leidsche poort, en men weet ook dat Sloten ruim anderhalf uur van daar gelegen is. Op eene aangegane weddenschap, heeft een man van gemelde herberg naar Sloten en terug gelopen, in den tijd van 65 minuten. Een rijtuig was hem nagegaan. Te Sloten had hij 10 minuten tijd om te rusten en iets te drinken, van welke laatste vergauning hij echter geen gebruik heeft gemaakt. De zaak bekend zijnde, was de weg overal opgepropt met menachen, die naar den snelvoet nieuwsgierig uitzagen. (Uit brieven.)

ARNHEM, den 9. Maart.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 8. Maart 2 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 20 D

Den 9. dito. 2 El 0 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 15 D

SCHOUBURG TE ARNHEM.

Onder Directie van Mevrouw A. C. OTTINGH.

Op Zaterdag den 11. Maart 1826.

HET TESTAMENT,

OF DE

GEHEIME SPOKERYEN OP DE PUINHOOPEN VAN UDOLPHO, Beroemd Ridder-Tooneel in 3 Bedryven.

Na hetzelfde.

HET BANKROET VAN DEN SCHOENLAPPER, Blyspel met Zang.

B E K E N D M A K I N G.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Zutphen, als hiertoe door den Stedelyken Raad geautoriseerd, zullen, op Maandag den 20. Maart 1826, ten Raadhuyze, voo den tijd van zes jaren, in het openbaar verpachten: De STADSBOUW- en WEIDE-LANDEN, van ouds gezegd: *de aan de Graafschapsche zijde*; waarvan de Pacht-Conditiën drie Dagen voo de verpachting ter Stads Secretarie voor de gegadigden zullen ter lezing zijn.

Gezigt ten Raadhuyze, den 2. Maart 1826.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,

P. J. SWAVING.

Ter ondanksantie van denzelven,

J. A. VAN HASSELT.

Secretaris.

Te KOOP den OPSTAND van een zeer ruime, sedert weinige jaren nieuw getimmerde SCHAPSKOOI of SCHUUR, alsmede een koppel van ruim 300 gezonde SCHAPEN, waarvan velen nog Lamdragende, en de Lammeren tot den koppel behoorende; alsmede ruim 100 voo versich gewonnen SCHAPENBEST.

Informatiën te bekomen bij den Notaris OYKAAAS, te Alphen, bij Leyden.

V E R K O O P I N G.

Bij Arrest op Onroerend Goed, gelegen in de Gemeente Hengelo, Kanton Vorden, Arrondissement Zutphen, Provincie Gelderland, ter Rolle van Geregtelijke Uitwissingen bij de Regbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Zutphen.

1. Een HUIS, No. 144, het *Euserink* genaamd, gelegen op den Klaterbrink, in de Gemeente Hengelo, bewoond door ALBERT HUISKES.
2. Een BOOMGAARD, waarop het Getimmerde zich is bevindende, groot 36 roeden 61 ellen, belend ten oosten den Hof en Kamp van den beslagene, ten noorden en ten westen de Buurtweg en ten zuiden het Erve Hussink.
3. Den HOF en KAMP, groot 3 bunders 76 roeden 90 ellen, belend ten oosten den Grooten weg van Hengelo naar Doersborg, ten noorden den Buurtweg, ten westen den Boomgaard en ten zuiden het Erve Hussink.
4. Het WEIDEKEM (genaamd), groot 55 roeden 36 ellen, belend ten oosten en noorden den Buurtweg, ten zuiden het Erve Hussink en ten westen den Eigenaar.

5. Een stuk B O U W L A N D, het *Lendenstuk* genaamd, groot 51 roeden 66 ellen, belend ten noorden den Molenweg, ten oosten het Land van TELLER, ten westen *Klein Mentink* en ten zuiden het land van REESINK; zijnde deze vijf percelen in gebruik bij ALBERT HUISKES voornoemd.
6. Een D I T O, het *Koopstuk* genaamd, groot 36 roeden 33 ellen, belend ten oosten het Land van TELLER, ten noorden het Land van HUSSINK, ten westen den Grooten weg en ten zuiden het Land van HEYTING.
7. Een D I T O, den *Mussenhegge* genaamd, groot 14 roeden 90 ellen, belend ten oosten SCHOEMAKER, ten noorden aan de Vreegronden, ten westen den Grooten weg en ten zuiden aan TERRE VREDEGROND.
8. Een D I T O, het *Nienkampstuk* genaamd, groot 6 roeden 95 ellen, belend ten oosten het land van ELFERINK, ten westen den Grooten weg, ten zuiden het Lenderinkstuk.
9. Een D I T O, het *Beijerinkstuk* genaamd, groot 39 roeden 88 ellen, belend ten oosten het Land van TELLER, den Molenweg of Molenbult, ten zuiden en ten westen Woeste grond.
10. Een D I T O, de *Steenkuil* genaamd, groot 24 roeden 41 ellen, belend ten noorden het Land van LENDERINK, ten oosten den Grooten weg en ten westen het Land van GALLER.
11. Een D I T O, in den Molenenk op Lenderinkskamp, groot 42 roeden 57 ellen, belend ten oosten en ten noorden aan de Gronden van den Heer ENGELEN, ten westen den Grooten weg van Hengelo op Zelhem en ten zuiden aan de Gronden van HANSEN BECKING.
12. Een D I T O, de *Stenderd* genaamd, groot nagenoeg 17 roeden, belend ten oosten een Buurtweg, ten noorden den Grooten weg van Hengelo op Ruurlo, ten westen en ten zuiden de Pastoriegronden van de Hervormde Gemeente van Hengelo.

Alle welke Gronden zijn gelegen in de Gemeente Hengelo, Kanton Vorden, Arrondissement Zutphen, Provincie Gelderland, en bij den beslagene in gebruik en eigendommelijk toebehoorende.

Gearresteerd als Onroerend Goed ten lasten van HERMANUS BRANDERHOEST, Molenaar, in de Gemeente Hengelo woonachtig.

Ter rekwistie van den Hoog Welgeboren Heer G E R R I T W I L L E M B A R O N V A N L A M S W E E R D E, Lid van den Raad van State, te 's Gravenhage woonachtig, hebbende tot Prokureur, die in dit Arrest occupeert, den Heer en Mr. J O S E P H U S V A N L A M S W E E R D E, Prokureur bij de Regbank van en wonende te Zutphen.

Dit Arrest is daargesteld bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder F. P. H. DE L O N G T E, d. d. elfden Februarij, 1800 zes en twintig, zijnde den veertienden daaraanvolgende, te Zutphen geregistreerd, en aldaar overgeschreven ten Kantore van Hypotheken den zestienden derzelfde maand Februarij; voorts ter Griffie der Regbank, ter voormelde Stede zitting houdende, den drie en twintigsten daaraanvolgende. — Van welk Proces-Verbaal kopij is gelaten aan de Heeren L. V A N W E S T E R H O L T, Burgemeester der Gemeente Hengelo, en G. D. W I L L I N K, Griffier bij het Vredegerecht van het Kanton Vorden, die het origineel hebben geverseerd.

De eerste lezing der memorie van lasten, om te komen tot den verkoop der voornoemde beslagene Percelen, zal plaats hebben ter Rolle voornoemd, op Dingsdag den twintigsten April 1800 zes en twintig, des morgens te tien uren.

In Fidem,

J. VAN LAMSWEERDE,

Prokureur.

ROTTERDAM- EN LONDON- STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

De DIRECTIE der ROTTERDAM- en LONDON-STOOMBOOT-MAATSCHAPPY informeert het Publiek, en de Reizigers in het bijzonder, dat de Stoomboot, de KONING DER NEDERLANDEN, Kapitein JOHN SLATER, op Woensdag

den 15. Maart aanstaande, geregeld de vaart tusschen Rotterdam en Londen hervatten zal, en dat die Woensdags van Rotterdam en des Zaturdags van Londen, des morgens te 8 uren, zal vertrekken; zullende de dienst, gedurende de maand Maart, door deze Stoom-Pakket slechts alleen worden verrigt.

Rotterdam, den 14. Februarij 1826.

J. VAN OMMEREN Jz.

Agent.

+++ M. B. WALLAGH, geëxamineerd M O N D, K I E S en P A N D M E E S T E R, te 's Gravenhage, vermittigt het geerde Publiek, dat hij, gedurende de Arnheemsche Vrijmarkt, aldaar zal te spreken of te ontbieden zijn in het Hotel van Branswijk. — Neemt met eene buitengewone handigheid de pijnlijke Tand en Kiezen uit, al waren dezelve ook nog zoo afgebroken, en zet ook nieuwe Tand en Kiezen in; maakt de Tand en wit als ivoor, zonder het Emaille te beschadigen en geeft middelen voor alle gebreken van den Mond.

\$\$\$ De Ondergeteekenden hebben het genoegen het geerde Publiek te berigten, dat zij de eer zullen hebben, op heden Donderdag, den 9. en aanstaanden Dingsdag, den 14. en Weensdag den 15. Maart, des avonds te 7 uren, in den Stads Schouwburg, te Arnhem, te geven:

Eene Buitengewone Representatie met Mechanische Automaten. Zij verlijen zich, dat dezelve wederga alhier, nummer is te zien geweest. — Nadere omschrijving dezer vertooningen in de rondgebragte Bijetten.

APPEL. HEIL.

+++ De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij te dezer Stede gearriveerd is met zijn Schouwspel van G. E. DRESSEERDE APEN, welke ongelooftelijke toeren op de Slappe en Stijve Koord doen, en andere Kunsten verrigten, zoo als die door geen levend Persoon kunnen gedaan worden. — Een meer Gedetailleerd verslag dezer Kunstige Dieren is in de rondgebragte Bijetten gegeven.

Alle avonden te half 8 uren zullen vertooningen gegeven worden. Voorts berigt de Ondergeteekende, dat de V R E E M D E D I E R E N uit zijne Menagerie, des avonds te 7 uren worden gevoederd. De Tenten voor de Apen en de Menagerie staan beide op de St. Jans-plaats.

T R E D E.